30/05/2022

Πατρών Χρυσόστομος: «Ἡ Πόλις οὐχ ἑάλω»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Πατρών ετέλεσε τη Θεία Λειτουργία την Κυριακή 29.5.2022, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος, ο οποίος στο τέλος έκαμε μνημόσυνο υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως, του αοιδίμου τελευταίου Βασιλέως και Αυτοκράτορος της Κωνσταντινουπόλεως, Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου και των συμπολεμιστών αυτού, που έπεσαν επί των επάλξεων της Βασιλίδος των πόλεων.

Για την θλιβερή επέτειο αυτή, την αποφράδα ημέρα της αλώσεως, τους αγώνες και τις θυσίες των μαρτύρων υπερασπιστών της Κωνσταντινουπόλεως και την τουρκική σκλαβιά τεσσάρων και πλέον αιώνων, μίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο οποίος ανέγνωσε κείμενα αφορώντα στην Κωνσταντινούπολη, στο κλέος αυτό της Οικουμένης, στον οφθαλμό της γης, στη δόξα της Ρωμηοσύνης, στην Μεγάλη Εκκλησιά, στον πόνο της πρώτης καταστροφής από τους σταυροφόρους το 1204 και στην υπό των βαρβάρων

Τούρκων άλωση το 1453.

Εμνήσθη των λόγων του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, ο οποίος γράφει για την Κωνσταντινούπολη.

«Ὦ Κωνσταντίνου κλεινόν ἕδος μεγάλου, ὁπλοτέρη Ρώμη, τόσσον προφέρουσα πολήων, ὁσσάτιον γαίης οὐρανός ἀστερόεις».

Ἡ Πόλις, «ἐάλω, ἀλλ’ οὐχ ἑάλω» ἐτόνισε ὁ Σεβασμιώτατος. Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς καρδιᾶς μας, τῶν σκέψεών μας, τῆς Ρωμηοσύνης, τῆς ζωῆς μας, τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Εἶναι «πόλις τῆς Οἰκουμένης τό ἀγαλμα, τῆς καλλονῆς ἡ ἑστία, τό πρόσκαιρον τῆς τρυφῆς χωρίον, ἡ ξένη θέα πασῶν τῶν χαρίτων, τοῦ ἡμετέρου γένους τό ἔδαφος, τό τῶν ἀγαθῶν πρυτανεῖον, ὁμόροις τό θέλγητρον καί ἀλλογενέσιν ἡδύτατον λάλημα. Πόλις ἁγία καί μητρόπολις πιστή, νέα τε Ρώμη καί νέα Ἱερουσαλήμ ἡ αὐτή, γῆ ἀγαθή καί καλή, γῆ ρέουσα μέλι καί γάλα καί πηγή παντοδαπῶν ἀγαθῶν. Ὄρος τετυρωμένον καί πῖον, ὄρος δασύ καί κατάσκιον, ὄρος ἅγιον ἐν ᾧ ὁ τῶν ὅλων Θεός κατοικεῖν ἠρετίσατο». (Ἰωσήφ Βρυέννιος)

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος, μίλησε γιά τόν θρῆνο καί τόν κλαυθμό τοῦ Γένους, ὅπως τυπώνεται μέσα ἀπό τούς θρηνητικούς καί πονεμένους στίχους τῶν τραγουδιῶν καί τῶν ὕμνων του.

Ἐπίσης γιά τήν βεβήλωση τῶν παγκοσμίου αἴγλης καί σημασίας, μνημείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως συμβαίνει μέ τήν «Ἁγία Σοφία», τήν Μεγάλη Ἐκκλησιά μας, τόν ὀφθαλμόν τῆς γῆς, τήν Μητρόπολη τῶν ἁπανταχοῦ τῆς γῆς Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κατέληξε δέ, μέ ἀναφορά στήν θυσιαστική προσφορά, στήν θυσιαστική παρουσία στήν Βασιλεύουσα τῶν ἀριθμητικῶς ὀλίγων, ὅμως τόσων πολλῶν καί γενναίων ἀμυντόρων καί ὑπερασπιστῶν, τῶν ἱερῶν καί τῶν ὁσίων τῆς Ὀρθοδόξου καί ἀμωμήτου πίστεώς μας καί τοῦ Γένους μας, οἱ ὁποῖοι μέ πρῶτον τόν Παναγιώτατο καί Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο καί τούς περί Αὐτόν τιμίους συνεργάτας, Κληρικούς καί Λαϊκούς, ἵστανται ὀρθιοι, ἀμετακίνητοι, σταθεροί καί ἀκλόνητοι, ἀκοίμητοι βιγλάτορες ἐπί τῶν ἱστορικῶν, ἡρωϊκῶν, Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐπάλξεων, στά ἄπαρτα καί ἀθάνατα κάστρα τῆς Ρωμηοσύνης.

Σέ αὐτούς πού κρατᾶνε τήν λαμπάδα ἀναμμένη καί καταυγάζουν ἀπό τό ἀειλαμπές Φανάριον τήν Οἰκουμένην ἅπασα. Σ’ αὐτούς πού βαστᾶνε στούς ὤμους τους, ὡς ἄλλοι ἄντλαντες πνευματικοί τό βάρος καί τήν εὐθύνη τῆς παράδοσης ἀτόφιας, γιά νά διατηρηθῇ τό Γένος Ὀρθόδοξο καί βαθειά Ρωμαΐϊκο ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Μετά το μνημόσυνο των προασπιστών της Βασιλευούσης, ο Σεβασμιώτατος, εδεήθη υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως,

των ευκλεώς αγωνισαμένων και ηρωικώς πεσόντων κατά την μάχη της Κρήτης (1941) και για τα θύματα της φρικτής Γερμανικής βαρβαρότητος εις βάρος του αμάχου πληθυσμού της Κρήτης και την ολοσχερή καταστροφή ολοκλήρων χωριών.

Η παρουσία του Συλλόγου των εν Πάτραις Κρητών, ήτο συγκινητική, μάλιστα δε των νέων και των νεανίδων, οι οποίοι επλαισίωσαν τις εορταστικές εκδηλώσεις ντυμένοι με τις παραδοσιακές Κρητικές φορεσιές.
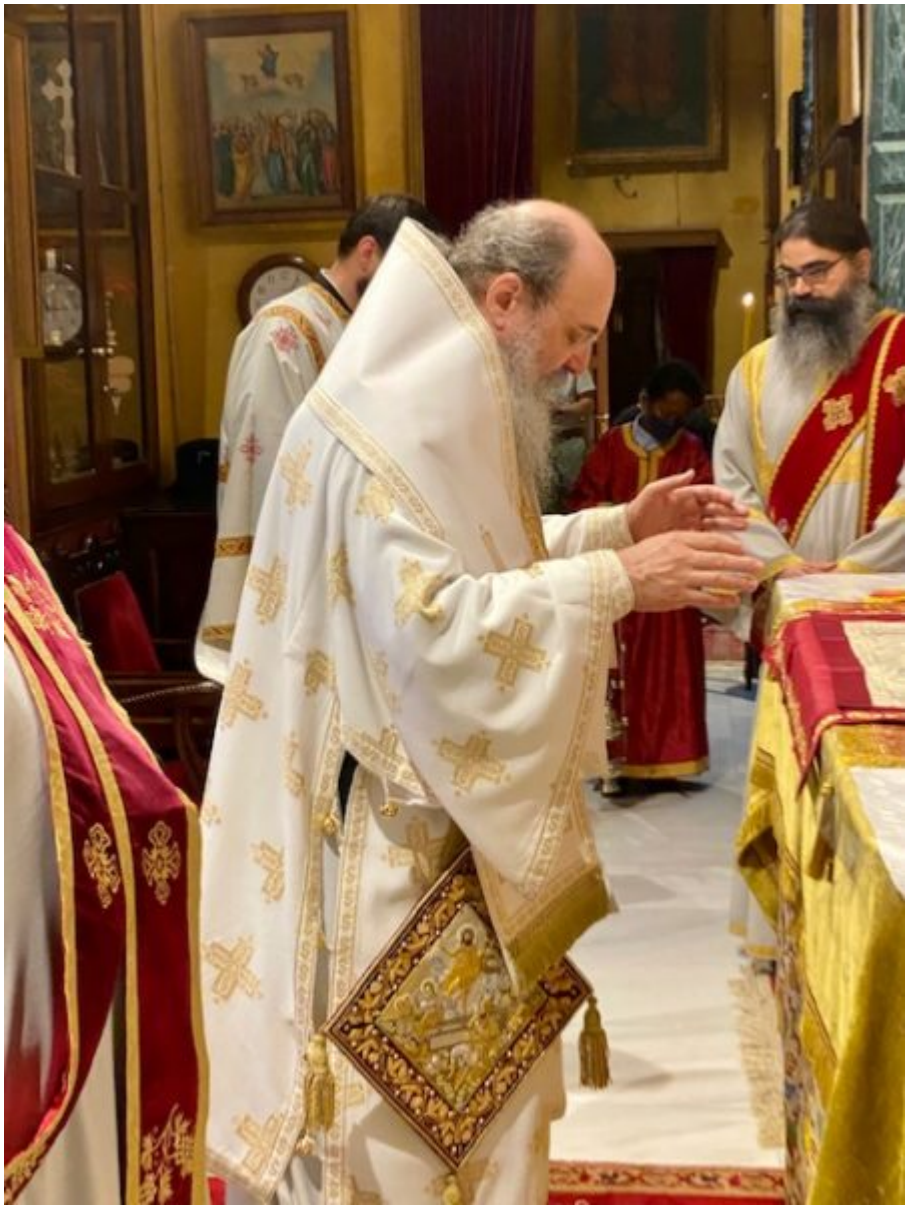
άγιο» και
τρών.